

Джулия - Чужда

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

Мой, мой, казваш бил си,
но календара объркал си.
Да бях го чула, преди година
каква наивна бях, но днес ми мина.

Стой, стой, обърни се
да те погледна, ме молиш ли.
От тебе всичко, видях и знаая,
че най-доброто, май че беше края.

[Припев:]

Кучката звъни ли ти
дето всички знаят ѝ адреса, айде вдигай ѝ.
С това ли ме смени
май на теб живота с принцеса не ти хареса.
Пак пред нас паркирал си
я си тръгвай, знаеш си адреса, айде вдигай ѝ.
Стой си там, умирай си
да те виждам не изпитвам нужда, вече съм чужда.

Не, не, остави ме
недей да пишеш, не ми звъни.
Ако ти вдигна, как да го скрия
с кого вечерям, знам ще те убия.

Не, не, не желая
да правя грешки, нали греших.
Да ти припомня, ти сложи края
преминах ада, но вече ми е рая.

[Припев:]

Кучката звъни ли ти
дето всички знаят ѝ адреса, айде вдигай ѝ.
С това ли ме смени
май на теб живота с принцеса не ти хареса.
Пак пред нас паркирал си
я си тръгвай, знаеш си адреса, айде вдигай ѝ.
Стой си там, умирай си
да те виждам не изпитвам нужда, вече съм чужда.

Обичах те, бях напълно твоя
искаше, само да те моля
искаше, всичко да прощавам
няма прошка сега да ти дам.

Стоях до теб, без да заслужаваш
взимаше, нищо без да даваш
влюбена, глупава не значи
да ме видиш сега, забрави.

[Припев:]

Кучката звъни ли ти
дето всички знаят ѝ адреса, айде вдигай ѝ.
С това ли ме смени
май на теб живота с принцеса не ти хареса.
Пак пред нас паркирал си
я си тръгвай, знаеш си адреса, айде вдигай ѝ.
Стой си там, умирай си
да те виждам не изпитвам нужда, вече съм чужда.